

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Václava Roučky a soudců JUDr. Petra Kuchynky a Mgr. Miroslavy Kašpírkové v právní věci **žalobce: K Oil křeček s.r.o.**, IČ 26373874, se sídlem Sokolov, Staré náměstí 136, *zastoupeného JUDr. Milošem Jirmanem, advokátem, se sídlem Žďár nad Sázavou, Nádražní 600/21*, proti žalovanému: **Krajský úřad Karlovarského kraje**, se sídlem Karlovy Vary, Závodní 353/88, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. května 2015 č.j. 618/LS/15-3

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje, ze dne 14.5.2015, čj. 618/LS/15-3 se zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 11 228,- Kč, k rukám zástupce žalobce JUDr. Miloše Jirmana, do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í:

I.

Napadené rozhodnutí

Žalobou napadeným rozhodnutí Krajský úřad Karlovarského kraje zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Sokolov ze dne 16.3.2015, čj. 3895/2015/OOZÚ/MISU. Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně postupem podle § 58

odst. 4 zák. č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (dále jen živnostenský zákon), obchodní firmě K Oil Křeček s.r.o., se sídlem Staré nám. 136, Sokolov, pozastavil provozování živnosti volné „Výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona“, obor živnosti „Velkoobchod a maloobchod“ v rozsahu provozování čerpací stanice v provozovně na adrese: Nádražní 2155, Sokolov. Důvodem pozastavení provozování živnosti v provozovně bylo závažné porušení § 17 odst. 4 živnostenského zákona tím, že podnikatel nezajistil, aby jeho provozovna na adrese Nádražní 2155, Sokolov, kterou provozuje i jako čerpací stanici, tedy k čerpání pohonných hmot do palivových nádrží vozidel, byla pro tento účel podle stavebního zák. č. 183/2006 Sb. způsobilá. Podle § 126 odst. 1 stavebního zákona lze stavbu užívat jen k účelu vymezenému zejména v kolaudačním rozhodnutí, v oznámení o užívání stavby nebo v kolaudačním souhlasu. Účel užívání stavby uvedené provozovny je dán jen a pouze kolaudačním rozhodnutím čj. SÚT/10074/2008/KŘ ze dne 23.4.2008 pro název stavby „stavební úpravy pro výdej a stáčení PHM a LTO v areálu firmy J.K. – K Oil“, kdy ve výroku kolaudačního rozhodnutí jsou uvedeny podmínky pro užívání, kde v bodě 7 je uvedeno: „...kolaudovaná stavba bude užívána ke stáčení, ukládání a výdej PHM a LTO“ a ve výroku stejného rozhodnutí je uvedeno, co stavba mimo jiné obsahuje: „...SO 02 manipulační plocha pro stáčení a výdej PHM a LTO do autocisteren a technicky zabezpečené místo pro stáčení PHM a LTO ze železničních cisteren“. Pozastavení živnosti v provozovně se pozastavuje podle rozhodnutí správního orgánu na dobu 1 roku od právní moci tohoto rozhodnutí nebo do doby odstranění uvedeného protiprávního stavu.

II. Žaloba

Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného a tvrdil, že žalovaný jako odvolací orgán oproti skutkovému a právnímu závěru správního orgánu I. stupně dospěl v odůvodnění napadeného rozhodnutí k závěru, že porušení stavebního zákona není v kompetenci živnostenského úřadu, nýbrž v kompetenci úřadu stavebního. Živnostenský úřad tedy nemůže dovozovat, že pokud podnikatel nemá kolaudační povolení pro provoz čerpací stanice pohonných hmot v provozovně, je tato provozovna nezpůsobilá bez toho, aby se v tomto smyslu vyjádřil věcně příslušný správní orgán. Samotná neexistence povolení pro účel provozovny ze strany příslušných orgánů neznamená nezpůsobilost provozovny. Živnostenský úřad tak svůj záměr o způsobilosti provozovny nemůže opírat jen o rozhodnutí stavebního úřadu, ve kterém není uvedeno, že provozovnu nelze provozovat jako čerpací stanici pohonných hmot. Žalovaný přitom zákonou překážku pro to, aby mohla být provozovna způsobilou, spatřoval výlučně v nevhodném napojení provozovny na pozemní komunikaci, což je podle žalovaného důvod, proč nelze v provozovně provozovat živnost volnou v rozsahu provozování čerpací stanice.

Žalovaný v napadeném rozhodnutí tak vycházel ze skutkových závěrů odlišných od správního orgánu I. stupně, když popsané odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně zcela popřel a nahradil ji odůvodněním zcela jiným. Žalovaný zcela negoval skutkové a právní závěry správního orgánu I. stupně a naopak uvedl, že živnostenský úřad nemůže dovozovat, že pokud podnikatel nemá kolaudační povolení pro provoz čerpací stanice pohonných hmot v provozovně, je tato provozovna nezpůsobilá bez toho, aby se v tomto smyslu vyjádřil věcně příslušný správní orgán s tím, že samotná neexistence povolení pro účel provozovny ze strany příslušných orgánů neznamená nezpůsobilost této provozovny.

Žalovaný dospěl k závěru, že skutečnostmi, kterými správní orgán I. stupně odůvodnil své rozhodnutí, nelze odůvodnit užití ust. § 58 odst. 4 živnostenského zákona. Pokud žalovaný oproti správnímu orgánu I. stupně dospěl k závěru, že zákonnou překážkou proto, aby mohla být provozovna způsobilou, je třeba výlučně spatřovat v nevhodném napojení provozovny na pozemní komunikaci, nemohl pak vydat napadené rozhodnutí, nýbrž měl s vyslovením svého právního názoru rozhodnutí správního orgánu I. stupně postupem podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu zrušit a věc tomuto orgánu vrátit k novému projednání. Protože tak žalovaný nepostupovat, jednal v rozporu se zásadou dvojinstančnosti správního řízení vyplývající z ust. § 81 odst. 1 správního řádu.

Tvrzení o nevhodném napojení provozovny na pozemní komunikaci bylo vysloveno až v řízení před žalovaným, a to v návaznosti na stavbu „Cyklostezka Ohře, úsek Sokolov - Královské Poříčí“, ohledně které bylo vydáno stavební povolení dne 18.12.2008, a to podle projektové dokumentace, která v rozmezí staničení 0 + 035 až STA 0 + 573 respektovala stávající areály s tím, že provoz v místní komunikaci zajišťující příjezd k předmětné provozovně žalobce bude veden jako smíšený. Pokud následně nastal stav, který této projektové dokumentaci týkající se předmětné cyklostezky odporoval, stalo se tak bez vědomí žalobce a nelze mu přičítat, že by cokoliv ve vztahu ke své provozovně nezajistil. Přitom předmětná stavba cyklostezky byla provedena v rozporu se zpracovanou projektovou dokumentací a uvedeným stavebním povolením a parametry stavby v rámci její realizace nebyly zachovány.

Podle žalobce je zřejmé, že absence údajně nevhodného napojení předmětné provozovny na pozemní komunikaci není důsledkem pochybení ze strany žalobce a nelze jeho osobě vytýkat, že by v tomto směru cokoliv nezajistil. Sporný stav nastal až po právní moci kolaudačního rozhodnutí týkajícího se provozovny žalobce, a to v návaznosti na stavbu předmětné cyklostezky, která byla navíc realizována v rozporu se stavebním povolením, ohledně které byl příslušnému stavebnímu úřadu podán i návrh na odstranění stavby.

Podle žalobce žalovaný pochybil, když dospěl k závěru, že žalobce nezajistil způsobilost provozovny v souladu s § 17 odst. 4 živnostenského zákona a nesprávně na projednanou záležitost aplikoval ust. § 58 odst. 4 živnostenského zákona.

Podle žalobce nelze rovněž přehlédnout, že ust. § 58 odst. 4 živnostenského zákona umožňuje živnostenskému úřadu pozastavit provozování živnosti v provozovně, jsou-li při provozování živnosti v dané provozovně závažným způsobem porušeny nebo jsou-li porušovány povinnosti stanovené tímto zákonem nebo zvláštními právními předpisy. Žalovaný však žalobci porušení nebo porušování stanovených povinností při provozování živnosti v provozovně nevytýká, pokud použití ust. § 58 odst. 4 živnostenského zákona odůvodňuje výhradně nevhodným napojením provozovny na pozemní komunikaci, tedy stavem situovaným zcela evidentně mimo provozovnu. Pokud citované zákonné ustanovení umožňuje živnostenskému úřadu pozastavit provozování živnosti pouze při porušování nebo porušení stanovených povinností v provozovně, je vyloučeno, aby žalovaný rozšiřujícím výkladem překročil zákonný rámec a pozastavil provozování živnosti pro skutečnosti mimo provozovnu.

Z těchto tvrzených nesporných skutkových i právních závěrů navrhl žalobce, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil tomuto orgánu k dalšímu řízení. Současně navrhl zrušit i rozhodnutí správního orgánu I. stupně a požádal o náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

Žalovaný k výtce žalobce, že jako odvolací orgán vycházel z jiných skutkových závěrů než správní orgán I. stupně, žalovaný vysvětloval, že přesto, že v odůvodnění svého rozhodnutí uváděl, že zjišťování prováděná obecním živnostenským úřadem ohledně způsobilosti provozovny měl provádět místně příslušný stavební úřad a ten také měl prohlásit nezpůsobilost provozovny, přesto žalovaný věc nevracel prvostupňovému orgánu k novému projednání, a to s ohledem na zásadu rychlosti a hospodárnosti v souladu s ust. § 6 správního řádu. Podle názoru žalovaného bylo vhodnější ponechat stavební úřad, aby si vyžádal negativní stanovisko policie a poté vydal vyjádření, zda je provozovna způsobilá. Přesto však vracet věc obecnímu živnostenskému úřadu, aby poté znovu rozhodl, se vzhledem ke zjištěnému stavu zdálo žalovanému nevhodné, neboť obecní živnostenský úřad si v jasných případech může sám udělat názor na to, zda provozovna je či není způsobilá k provozu.

Skutečnost, že nezpůsobilost provozovny nebyla zjišťována v průběhu kolaudačního řízení, které provozovnu neposuzovalo jako čerpací stanici pro veřejnost, ale až na základě provedené živnostenské kontroly poté, co bylo zjištěno, že provozovna slouží i jako čerpací stanice pro veřejnost, nemohlo způsobit nezákonnost rozhodnutí správního orgánu I. stupně o pozastavení provozování živnosti v provozovně. Před zahájením správního řízení bylo zjištěno, že provozovna není provozována v souladu s kolaudačním rozhodnutím a správní orgán na základě podezření, že provozovna způsobilá není, provedl šetření, během kterého vyšlo najevo, že skutečně provozovna není způsobilá pro provoz čerpací stanice. Toto se podnikateli nepodařilo ve správním řízení vyvrátit při respektování všech jeho procesních práv.

Otázka, kdo svou činností způsobil, že provozovnu žalobce není možné bezpečně připojit na pozemní komunikaci tak, aby mohla být provozována jako čerpací stanice, není předmětem řízení o pozastavení provozování živnosti. Vedené řízení není řízením sankčním, ale jedná se svým způsobem o opatření preventivní, platící do doby, než bude provozovna způsobilá. Živnostenský zákon ust. § 17 odst. 4 jasně stanoví povinnost zajistit způsobilost provozovny podnikateli a rozhodnutí o pozastavení provozování činnosti v provozovně, není totožné s rozhodnutím o zrušení živnostenského oprávnění a žalobce tedy o své oprávnění podnikat nepřichází a může vady provozovny napravit.

Pokud jde o posouzení stavebních řízení týkajících se zbudování cyklostezky, nebyl živnostenský úřad povolaný k jejich posuzování. K účelovému výkladu kolaudačního rozhodnutí, kterým se žalobce snaží přesvědčit živnostenský úřad, že provozovna byla zbudována jako veřejné výdejní místo, se ve svém rozhodnutí vyjadřovaly správní orgány obou stupňů. Tyto závěry nemohly mít vliv na výsledek vedeného řízení, jelikož podle

výkladu žalovaného i v případě, že by provozovna nebyla vůbec zkolaudována, byla by to vada provozovny z pohledu stavebních předpisů, nikoliv z pohledu živnostenského zákona. Živnostenský zákon podnikateli neukládá povinnost provozovnu zkolaudovat, ale zajistit její způsobilost k provozování činnosti podle zvláštních předpisů. Ze zjištěného stavu bylo nezbytné trvat na tom, že podnikatel nesplnil povinnosti dle § 17 odst. 4 živnostenského zákona, neboť správní orgány obou stupňů došly k přesvědčení, že provozovna není způsobilá.

Z těchto důvodů žalovaný navrhl, aby krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

Krajský soud při přezkoumávání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů, kterými bylo rozhodnutí správního orgánu řádně a včas napadeno (§ 75 odst. 1 a 2 sř.s.).

Žaloba je důvodná.

Při posuzování důvodnosti žalobních bodů, vycházel soud z následujících zákonných ustanovení:

Podle § 58 odst. 4 živnostenského zákona č. 455/1991 Sb., živnostenský úřad pozastaví provozování živnosti v provozovně, jsou-li při provozování živnosti v dané provozovně závazným způsobem porušeny nebo jsou-li porušovány povinnosti stanovené tímto zákonem nebo zvláštními právními předpisy.

Podle § 17 odst. 4 cit. živnostenského zákona, podnikatel je povinen zajistit, aby provozovna byla způsobilá pro provozování živnosti podle zvláštních právních předpisů.

Podle § 90 odst. 1 písm. b) zák. č. 500/2004 správního řádu (dále jen správní řád), jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo, že je nesprávné, napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a řízení zastaví.

Podle § 90 odst. 5 správního řádu, neshledá-li odvolací správní orgán důvod pro postup podle odst. 1 a 4, odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí. Jestliže odvolací správní orgán změní nebo zruší napadené rozhodnutí jen z části, ve zbytku je potvrdí.

Žalobce v hlavním žalobním bodu tvrdil, že žalovaný vycházel z jiných skutkových závěrů než správní orgán I. stupně, odůvodnění rozhodnutí prvostupňového správního orgánu popřel a nahradil svým odůvodněním. Za této situace však neměl postupovat podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu, odvolání zamítnat a rozhodnutí prvostupňového orgánu potvrzovat, ale

naopak podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu měl odvoláním napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit správnímu orgánu I. stupně.

Z výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně podepřeného obsahem jeho odůvodnění je zřejmé, že pro prvostupňový správní orgán důvodem pozastavení provozování živnosti v provozovně žalobce bylo shledané závažné porušení § 17 odst. 4 živnostenského zákona způsobené tím, že žalobce jako podnikatel nezajistil, aby jeho provozovna, kterou provozuje i jako čerpací stanici, byla pro tento účel způsobilá podle stavebního zákona. Podle ust. § 126 odst. 1 stavebního zákona stavbu lze užívat jen k účelu vymezenému zejména v kolaudačním rozhodnutí, oznámení o užívání stavby nebo v kolaudačním souhlasu. Oproti tomuto rozhodovacímu důvodu, žalovaný správní orgán dospěl k závěru, že samotná neexistence povolení pro účel provozovny ze strany příslušných orgánů neznamena nezpůsobilost této provozovny. Zdůraznil, že živnostenský úřad svůj závěr o způsobilosti provozovny nemůže opírat jen o rozhodnutí stavebního úřadu, ve kterém není uvedeno, že provozovny nelze provozovat jako čerpací stanici pohonných hmot. Žalovaný správní orgán s přihlédnutím ke stanoviskům Policie České republiky, dopravního inspektorátu Sokolov, ze dne 26. ledna 2015, čj. KRPK-5638/čj-2015-190906, dospěl k závěru, že pro to, aby provozovna žalobce mohla být způsobilou pro provozování živnosti ve smyslu § 17 odst. 4 živnostenského zákona, existují objektivní zákonné překážky. Touto překážkou je nevhodné napojení provozovny žalobce na pozemní komunikaci, přičemž tato překážka brání provozovat žalobci v předmětné provozovně živnost volnou v rozsahu provozování čerpací stanice.

Na základě takto zjištěného stavu věci, výrazně odlišného od skutkového stavu zjištěného správním orgánem I. stupně, postupoval žalovaný podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu, odvolání žalobce proti rozhodnutí prvostupňového správního orgánu zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil. Za této situace krajský soud hodnotil, do jaké míry změna části odůvodnění rozhodnutí při zamítnutí odvolání a potvrzení napadeného rozhodnutí je souladná se zákonem.

Při změně odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně provedeného odvolacím orgánem právní úprava počítá s tím, že odvolací správní orgán je oprávněn provádět změny výrokové části, potažmo části výroku odvolání napadeného rozhodnutí. Rovněž je ale možné provést i změnu části odůvodnění. Zejména jde o případy, kdy výrok zůstává nedotčen, ale je třeba něco výslovně upravit v rámci odůvodnění rozhodnutí. Z povahy věci tak vyplývá, že změna rozhodnutí, a to jak výrokové části, tak části odůvodnění, se realizuje výrokem odvolacího správního orgánu postupem podle § 90 odst. 1 písm. c) a změna části odůvodnění postupem podle § 90 odst. 5 se uskutečňuje prostřednictvím odůvodnění rozhodnutí odvolacího správního orgánu. Ve smyslu právního názoru vysloveného v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne z 27.2.2013, čj. 6Ads 134/2012-47 dostupného na www.nssoud.cz, odvolací správní orgán může odstranit vady odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně tím, že odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí doplní svým odůvodněním. Takto může odvolací správní orgán postupovat za podmínky, že výroková část rozhodnutí správního orgánu I. stupně je v souladu s právními předpisy i věcně správná, odůvodnění nicméně obsahuje určité rozpory, které ne zcela odpovídají obsahu výrokové části a které lze odstranit pomocí podkladů rozhodnutí obsažených ve spise. **Tento postup**

odvolacího správního orgánu však nesmí porušit zásadu dvojinstančnosti správního řízení. Odvolací správní orgán je tak oprávněn provést určité dílčí korekce odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, a to i tehdy, jestliže podle § 90 odst. 5 odvolání zamítne a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdí, protože dospěje k závěru, že přezkoumávané rozhodnutí je v souladu s právními předpisy a je též věcně správné. Pokud však odvolací orgán shledá odůvodnění přezkoumávaného rozhodnutí správního orgánu I. stupně natolik nevyhovující, že jej nelze akceptovat ani z části, je to důvod pro zrušení takového rozhodnutí a vrácení věci k novému projednání správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal. Jestliže by odvolací orgán v takové situaci potvrdil výrok přezkoumávaného rozhodnutí a současně odstranil veškeré závěry správního orgánu I. stupně obsažené v odůvodnění a kompletně je nahradil svými, nepřipustně by tím účastníku řízení odňal jednu instanci, nebo účastník by se o relevantních důvodech rozhodnutí ve věci samé dozvěděl až z rozhodnutí odvolacího orgánu (ve smyslu komentáře ke správnímu řádu: *Potěšil/Hejč/Rigel/Marek I. vydání, 2016 str. 450-463*).

V přezkoumávaném případě správní orgán I. stupně nezpůsobilost provozovny dovozoval z obsahu rozhodnutí stavebního úřadu a z neexistence povolení pro využívání účel provozovny. Oproti tomu žalovaný vycházel z odlišných skutkových podkladů, byť rovněž správnímu orgánu I. stupně dostupných, a zákonný důvod pro pozastavení provozování živnosti v předmětné provozovně dovozoval z jejího nevhodného napojení na pozemní komunikaci. S těmito skutkovými podklady a z nich učiněnými právními závěry byl žalobce konfrontován poprvé v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Toto rozhodnutí v rozsahu svého odůvodnění rozsahem nikoliv dílčím, změnilo výchozí podklady a právní závěry z nich plynoucí, oproti správnímu orgánu I. stupně. Právě tento postup žalovaného soud hodnotí jako porušení zásady dvojinstančnosti správního řízení, neboť žalobce tímto postupem ztratil možnost vůči tomuto rozhodnutí se odvolat. Respektování zásady dvojinstančnosti správního řízení podle názoru soudu stojí výše než zásada hospodárnosti řízení.

Postup žalovaného správního orgánu krajský soud hodnotí jako vadu řízení, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Z tohoto důvodu krajský soud postupoval podle ust. § 78 odst. 1 a rozhodnutí žalovaného, které touto vadou bylo stěženo, zrušil a v souladu s § 78 odst. 4 s.ř.s. současně vyslovil, že věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.

Žalobce v řízení dosáhl úspěchu a v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. přiznal soud právo žalobci na náhradu nákladů řízení. Náklady řízení v celkové výši 11.228,- Kč jsou představovány uhrazeným soudním poplatkem ve výši 3.000,- Kč a dále odměnou za dva úkony služby právní pomoci po 3.100,- Kč, které jsou představovány přípravou a převzetím zastoupení a sepisem žaloby a dvěma režijními paušály, každý po 300,- Kč. Náhrada právního zastoupení ve výši 6.800,- Kč byla navýšena o základní sazbu DPH a dosáhla tak částky 8.228,- Kč a celková náhrada tím činí 11 228,- Kč.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se

sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 27. září 2016

JUDr. Václav Roučka, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Helena Kovářiková